

1. ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΤΑ ΑΝΤΙΘΕΤΑ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/12/2022 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/12/2022

Σελίδα: 12

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Επιτυγχάνει τα αντίθετα...

Η αντίδραση θα μπορούσε να είναι «έκανε η μύγα...». Η νέα έκρηξη απειλών του προέδρου Ερντογάν θα ήταν απλά φαιδρή, αν δεν ήταν ιδιαίτερα αποκρουστική και επικίνδυνη. Η κομπορρημοσύνη ενός αυταρχικού ηγέτη. Που μόλις δοκίμασε έναν βαλλιστικό πύραυλο (Ταϊφούν) μικρής σχετικά εμβέλειας (560 χιλιομέτρων) θεωρεί ότι μπορεί να κάνει επίδειξη δύναμης σε λογική Βόρειας Κορέας όπως εύστοχα επεσήμανε ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Δένδιας. Αλλά με τους πυραύλους μικρού ή μεγάλου βεληνικού δεν παίζει κάποιος λεκτικά παιχνίδια. Γιατί, όπως και στην περίπτωση της απειλής χρήσης πυρηνικών όπλων από τον ομογάλακτο πρόεδρο Πούτιν η αντίδραση των δυτικών χωρών ήταν «έχουμε κι εμείς πυρηνικά όπλα», στην έκρηξη Ερντογάν θα μπορούσε να αντιταχθεί ότι έχουμε κι εμείς πυραύλους όχι ευκαταφρόνητου βεληνικού. Αλλά με τη λογική αυτή κλιμακώνεται στα ακρότατα όρια μια ήδη εξόχως τεταμένη, στα πρόθυρα της σύγκρουσης κατάσταση που ξέρουμε πού μπορεί να οδηγήσει. Και που δεν είναι καθόλου βέβαιο άλλωστε ότι εξυπηρετεί καν τις προεκλογικές σκοπιμότητες του προέδρου Ερντογάν.

Επομένως επιτακτικό είναι για τον πρόεδρο Ερντογάν «να καθίσει φρόνιμα, ήσυχα» όπως συμβουλεύει να κάνει... η Ελλάδα. Καταγράφεται για πρώτη φορά στα εβδομήντα και πλέον χρόνια του ΝΑΤΟ μια χώρα-μέλος να απειλεί μια άλλη χώρα-μέλος με πυραυλική επίθεση. Πρωτόκουστο και πρωτοφανές. Και δεν θα πρέπει να διαφύγει την προσοχή της Συμμαχίας (τουλάχιστον δεν διέφυγε τη δημοσιογραφική προσοχή του κθεσινού Politico στις Βρυξέλλες - «Ο Ερντογάν προειδοποιεί την Ελλάδα ότι τουρκικοί πύραυλοι μπορούν να φθάσουν στην Αθήνα»). Και ενώ υποτίθεται ότι ο πρόεδρος Ερντογάν εκτοξεύει αυτές τις τοξικές απειλές λόγω της στρατιωτικοποίησης των νησιών, είναι οι απειλές αυτές που νομιμοποιούν τη στρατιωτικοποίηση. Ακόμη, όπως γράφαμε και χθες, οι άδικες πυραυλικές επιθέσεις χαλυβδώνουν τα πατριωτικά αισθήματα ενός λαού. Βλέπε Ουκρανία. Οι αυταρχικοί ηγέτες κατά κανόνα άλλα στοχεύουν και άλλα, τα αντίθετα, επιτυγχάνουν.

Αυτή είναι όμως η μια πλευρά ως αντίδραση στην αμετροέπεια Ερντογάν. Η άλλη είναι ότι η «εξίσωση πολέμου» που έχει διαμορφωθεί στην ελληνoturκική αντιπαράθεση κλιμακώνεται καθημερινά με εξόχως επικίνδυνες παραμέτρους. Είμαστε σ' έναν δυστοπικό φαύλο κύκλο. Θα πρέπει να θεθεί τέρμα με πρωτοβουλίες out of the box. Είναι αναγκαία μεταξύ άλλων, όσο κι αν ακούγεται ουτοπική με τα τρέχοντα δεδομένα, μια διαδικασία ελέγχου των εξοπλισμών (arms control). Βρεθήκαμε και στο παρελθόν σε παρεμφερή κατάσταση (αν και όχι ανάλογης οξύτητας), το 1976. Ο Κ. Καραμανλής (πρεσβύτερος) ως πρωθυπουργός πρότεινε ακριβώς τον έλεγχο των εξοπλισμών. Είπε συγκεκριμένα (17 Απριλίου - Βουλή):

«Θα επρότεινα λοιπόν στην Τουρκία πρώτον, διά συμφωνίας να θέσωμεν τέρμα εις τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών που γίνεται εις βάρος της ευημερίας των λαών μας. Και, δεύτερον, να συνάψωμεν συμφωνίαν μη επιθέσεως και να επιδιώξωμεν την διευθέτησιν των διαφορών μας με ειρηνικές διαδικασίας».

Και πράγματι, το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών (ΥΠΕΞ, Δ. Μπίτσιος) προχώρησε στην εκπόνηση σχεδίου Συμφώνου μη Επιθέσεως και αποτροπής ανταγωνισμού των εξοπλισμών. Το άρθρο 2 λοιπόν διελάμβανε:

«**Τ**α συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν όπως εις ουδεμίαν παραγγελίαν, πρόσκτησιν καθ' οιονδήποτε τρόπον ή κατασκευήν πολεμικών μονάδων ή σημαντικών οπλικών συστημάτων προβαίνουν, άνευ προηγουμένης εξαμήνου καθ' ελάχιστον ειδοποιήσεως του ετέρου των συμβαλλομένων μερών, ίνα ούτω δοθή ευκαιρία εις τας δύο Κυβερνήσεις να προλάβουν ενδεχομένως τον ανταγωνισμό εις στρατιωτικούς εξοπλισμούς διά φιλικής ανταλλαγής απόψεων και εκατέρωθεν εξηγήσεων εν πνεύματι πλήρους ειλικρινείας». Αν και η τολμηρή αυτή πρόταση Καραμανλή δεν έγινε αποδεκτή από την Τουρκία/Ντεμιρέλ, δείχνει όμως έναν δρόμο...